

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/250/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111207862
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2011:4111207862.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa : ZH Kredit s.r.o., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO : 36 049 581, zastúpenom advokátom : JUDr. Felix Neupauer, so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, proti odporkyni : V. M., bydlisko: R. XXX, o zaplatenie 70,01 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra z 21. júna 2011 pod č. k. 15C/130/2011-35 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd konanie zastavil s tým, že po právoplatnosti rozhodnutia vec postupuje Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou so sídlom v Bratislave. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podanou žalobou domáhal zaplatenia dlžného poistného na zdravotné poistenie spolu s poplatkom za omeškanie s platbou poistného v zmysle zák. č. 273/1994 Z. z. (zákonom o zdravotnom poistení). Poukázal na ust. § 18 ods. 9, § 19 ods. 2, § 23 ods. 1,2,4, § 58 citovaného zákona, na základe ktorých dospel k záveru, že nie je daná právomoc súdu na rozhodovanie. Jedná sa o neodstrániteľnú prekážku konania, pre ktorú podľa § 104 ods. 1 OSP musel konanie zastaviť. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie založil na zákone o zdravotnom poistení, ktorý je normou verejného práva a vzťahy týkajúce sa platenia poistného na zdravotné poistenie nemožno zahrnúť pod vymedzenie § 7 OSP, upravujúce právomoc súdov. Ďalej uviedol, že charakter pohľadávky vyplývajúci z verejného práva sa nezmenil postúpením pohľadávky na iný subjekt. Poukázal pritom na rozhodnutie NS SR sp. zn. SŽ-o-KS 87/03 publikované v zbierke súdnych rozhodnutí pod č. 8/2005. Ďalej uviedol, že zákon č. 273/2004 Z. z. bol s účinnosťou od 01. 11. 2004 zrušený a nahradený zákonom č. 581/2004 Z. z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý v ust. § 18 oprávnil Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou vykonávať dohľad na verejných zdravotných poisteníach mimo iného tým, že vydáva platobné výmery vo veciach upravených zdravotnou poisťovňou, ak ide o pohľadávky na poistnom vyplývajúce z neodvedených preddavkov na poistné alebo neodvedeného nedoplatku na poistnom podľa osobitného predpisu. Právne vzťahy vzniknuté pred účinnosťou zákona zákonodarcu upravil v § 85 ods. 1, 2, 3. Na základe citovaných ustanovení potom konštatoval, že Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou je orgánom, ktorý je príslušný rozhodovať o nárokoch na dlžné poistné, na poplatky z omeškania z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31. 12. 2004. V tejto časti poukázal prvostupňový súd na rozhodnutie NS SR z 21. 04. 2010 pod č. k. 6Rks/1/2010, ktorý rozhodol o kompetenčnom konflikte medzi Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a súdom tak, že príslušný na rozhodovanie o nárokoch na dlžné poistné, nárokoch na poplatok z omeškania z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok do 31. 12. 2004 je Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Z toho dôvodu vec postúpil na ďalšie konanie Úradu pre dohľad nad zdravotnou

starostlivosťou so sídlom v Bratislave (ďalej len Úrad). O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP.

Navrhovateľ napadol uznesenie v zákonnej lehote odvolaním. Odvolacie zdôvodnil ust. § 205 ods. 2 písm. a/ , d/, f/ OSP a namietal, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia a žiadal napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Poukázal na ust. § 77a zák. č. 581/2004 Z. z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Namietal, že citovaný zákon neobsahuje žiadne ustanovenia upravujúce postup pri predpísaní poistného alebo poplatku z omeškania vzniknutého na základe zrušeného zákona o zdravotnom poistení, pokiaľ takéto konanie nebolo začaté. Ďalej namietal, že zákon v citovanom ust. § 77a upravuje postup zdravotnej poisťovne pri predpisovaní svojich pohľadávok. Z toho vyplýva, že na tento postup je oprávnená len zdravotná poisťovňa a nie navrhovateľ. Nesúhlasil s postúpením vecí Úradu s poukazom na § 18 ods. 1 písm. a/ bodu 3 zákona o zdravotných poisťovniach upravujúcich pôsobnosť Úradu, kde citované ustanovenie odkazuje na osobitný predpis zák. č. 580/2004 Z. z. a nie zákon o zdravotnom poistení. V závere svojho odvolania poukázal na ust. § 77a ods. 9 zákona o zdravotných poisťovniach, ktoré pripustilo jedinú výnimku rozhodovania Úradu o nárokoch vyplývajúcich zo zákona o zdravotnom poistení v prípade začatých správnych konaní doterajšej zdravotnej poisťovne. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania a v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, byť viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Prvostupňový súd správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 OSP potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odvolaní obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní namietal, že nemôže byť osobou oprávnenou konať pred Úradom a Úrad nemôže konať s odporkyňou v správnom konaní, pretože zákon o zdravotných poisťovniach takýto postup neprípúšťa a jediným orgánom, ktorý môže o jeho návrhu rozhodnúť je súd. Podľa názoru odvolacieho súdu sa prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa, jeho rozhodnutie je v súlade s ust. § 157 ods. 2 OSP. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu a jeho právnym posúdením.

Prvostupňový súd správne poukázal na rozhodnutie NS SR z 20. 02. 2003 sp. zn. SŽ-o-KS 87/2003 publikované v zbierke súdnych rozhodnutí pod č. 8/2005 Z. z. a správne ho aplikoval na daný predmet sporu. Z citovaného rozhodnutia vyplýva, že nedoplatok na poistnom na zdravotné poistenie je dlhom z práva verejného, pri ktorom poisťovňa vykonáva určitý rozsah správy vecí verejných na základe zákonného zmocnenia. Pri vymáhaní nedoplatkov na poistnom a poplatku z omeškania za jeho nezaplatenie nie je poisťovňa s platiteľom poistného v súkromnoprávnom vzťahu. Prvostupňový súd správne uviedol, že postúpením pohľadávky nestráca pohľadávka svoj verejnoprávny charakter. Navrhovateľ ďalej namietal, že nie je oprávnenou osobou na uplatnenie nároku pred Úradom. Aj v tejto časti prvostupňový súd správne poukázal na rozhodnutie NS SR z 21. 04. 2010 pod č. k. 6Rks 1/2010. NS SR týmto rozhodnutím rozhodol, že o nároku navrhovateľa na zaplatenie poplatku z omeškania podľa § 23 ods. 2 zák. č. 273/1995 Z. z. vo výške 0,2 % za každý deň z omeškania je daná právomoc Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou Bratislava. Najvyšší súd SR v dôvodoch

svojho rozhodnutia uviedol, že zrušením zák. č. 273/1994 Z. z. zákonom č. 581/2001 Z. z. účinnosťou tohto zákona prešla povinnosť na Úrad podľa § 85h v spojení s § 18 ods. 1 tohto zákona. Teda Úrad ako orgán štátnej správy na úseku zdravotnej starostlivosti je príslušný rozhodovať o nárokoch na dlžné poistné, nárokoch na poplatok z omeškania z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31. 12. 2004. NS SR sa vyjadril aj k ďalšej námietke navrhovateľa, že nie je oprávnenou osobou na uplatnenie nároku, pretože oprávnenou osobou môže byť len zdravotná poisťovňa. Dovolací súd zaujal názor, že pokiaľ zákonodarca určil orgán (Úrad), ktorý je v rámci vymedzenej pôsobnosti oprávnený rozhodovať o právach a povinnostiach vyplývajúcich z predchádzajúceho zákona a súčasne ho poveril výkonom dohľadu nad verejným zdravotným poistením, potom tento orgán (Úrad), je oprávnený a súčasne povinný konať o uplatnených nárokoch bez ohľadu na to, kto tento nárok uplatnil. Až v konaní o uplatnenom nároku bude posudzovaná aktívna legitímácia navrhovateľa a nie v konaní o určenie právomoci medzi súdom a orgánom štátnej správy v zmysle § 8a OSP.

Ústavný súd SR uznesením II ÚS 484/2010-17 z 15. 11. 2010 odmietol sťažnosť pre zjavnú neopodstatnenosť podanú proti uzneseniu NS SR z 21. 04. 2010 sp. zn. 6Rks 1/2010.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že všetky námietky navrhovateľa, pre ktoré nesúhlasil s rozhodnutím prvostupňového súdu boli vyriešené rozhodovacou činnosťou NS SR, na ktorú prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal a správne aplikoval na daný uplatnený nárok. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 151 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a odporkyni úspešnej v odvolacom konaní nepriznal náhradu trov konania, pretože svoj nárok neuplatnila.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.